

Verslag plantenwerkgroep Wearbrooskoel vrijdag 28-6-2019

Een nog lang warme avond. We komen bij elkaar in Ell, Michiel is met mij meegereden en Herman is op de fiets. Math is gewond aan een hand. Hij kan niet meeschrijven. We hebben nogal wat afmeldingen vandaag. Maar we gaan vol goede moed met 8 personen zoeken naar een bijzonderheid, de draadgentiaan, deze moet in de buurt staan van zonnedauw, drukt Willemiek ons nog op het hart. We beginnen op de parkeerplaats met een rondje spuiten met Deet. Helaas helpt dit niet tegen de processierups waar we dit jaar in de natuur erg door gehinderd worden, voor hen die daar gevoelig voor zijn natuurlijk.

Het woord weer in wearbrooskoel is een toponiem voor stuw. Een aanduiding voor voorzieningen om het water op te stuwen, het op gewenste hoogte te houden en te gebruiken voor bevoeiing. Het toepassen van bevoeiingen op de hogere zandgronden, gaat terug tot in de Middeleeuwen. Doel van bevoeiing was vooral meer hooi te produceren. Hooi was namelijk het belangrijkste voer waarmee het vee de winter doorkwam.

We maken de draad open en sluiten deze ook weer achter ons, hoewel de ezeltjes in geen velden of wegen te zien zijn, vreemd, ze zijn er altijd. We vinden vrijwel direct een mooie soort, poelruit, bloeiend. En echt duizend gulden kruid, een zee van roze bloeiende planten. We struinen door watermunt, heerlijk en helend om die geur op te snuiven. Verschillende soorten walstro, voelen of deze ruw of glad zijn. Willemiek en ik zijn hier met Pinksteren nog geweest, voorlopen voor een ander doel, maar sommige soorten weten we ook nu weer niet meteen op naam te brengen. Teer guichelheil bijvoorbeeld, een rode lijst soort, en water eppe, watertorkruid, zet ons weer op het verkeerde been. Gelukkig hebben we aantekeningen. Opletten waar je je voeten neerzet, moerasdroogbloem, niet een, maar honderden. Willemiek roept voorzichtig, geen voet meer verzetten, ze gaat met een vinger naar de grond, zonnedauw, ronde nog wel en in de buurt daarvan staan hele kleine tere gele bloempjes, ter vergelijking; de grootte van een lucifer, maar dan met een fragiel dun stengeltje en een donkergeel bloemetje. We hebben hem gevonden, de draadgentiaan.

coördinaten: 51°12'59"N 5°46'44"O

In het natte gedeelte kunnen we niet gaan zoeken naar fonteinkruid, maar we zien wel waterlelies, en pijlkruid. Een heftige alarmroep van een kievit trekt onze aandacht, maar opeens ziet iemand anders waarom dat is, er loopt een pulletje van een paar dagen, tot een week oud, dwars tussen het pitrus en ander moois.

foto's: Math Bouts

We besluiten dat we maar met een terugtrekkende beweging weer richting de auto's gaan, we hebben een hele lijst en Willemiekt neemt nog een plantje met een hartvormig zaadje mee naar huis om dit verder uit te zoeken. Ze zal ons deze week nog laten weten dat het schildereprijs is, *Veronica scutellata*.

Op de parkeerplaats drinken we nog wat limonade uit een meegebrachte koeltas. Behalve Michiel, die heeft aardbeienlimonade. "Maak je die zelf" vraagt iemand. "Nee" zegt Michiel, "die maken we samen". Ik teel de aardbeien en Annie kookt deze op en later het sap met extra suiker nog een keer. Dat is het geheim dus, met liefde gemaakt, hij laat ons allemaal proeven.

Het was weer een bijzonder heerlijke en leerzame avond.

Hermien Hendriks